

[Albrechtsen]

mere til skade for dem, der brugte dem, end for dem, man havde tænkt at våbnene skulle gå ud over.

Disse amerikanere er jo så gode til at løse tekniske problemer. Det er ikke altid godt, at de er så gode til det, for nu har de altså fundet ud af, at man ved hjælp af disse binærvåben kan sikre sig, at de først bliver bragt til virkelig eksplosion langt fra det sted, hvorfra de bliver afsendt, og at gasserne dermed ikke driver tilbage i hovedet på dem, som har sendt dem af sted. Dermed er de amerikanske generalers, især general Rogers', interesse for disse våben som militært instrument steget ganske betydeligt, og det viser noget om, hvor kynisk en tankegang disse NATO-generaler og USA-generaler i virkeligheden er gennemsyret af.

Fru Connie Hedegaard sagde ganske vist i sin indledning, at der ikke skal herske nogen tvivl om hendes grundlæggende afsky for de kemiske våben, og det tror jeg heller ikke der gør, men på den baggrund er det jo vitterlig utroligt, at hendes parti så kan støtte den politik, som regeringen har, som går ud på, at Danmark i en krisituation forbeholder sig adgangen til at modtage kemiske våben. Det er jo en hyklerisk holdning, fru Connie Hedegaard så har, i hvert fald hvis hun fortsat støtter sin forsvarsministers politik. Så er hun hyklerisk, for man kan ikke have en sådan afsky for disse våben og så samtidig forbeholde sig adgang til at modtage dem i en krisituation og bringe dem i anvendelse; hvorfor skulle man ellers modtage dem? Forsvarsministeren har godt nok bedyret, at selv om man modtog dem, så ville man ikke anvende dem; men det har vel knap nok nogen mening så at modtage dem. Det er en hyklerisk holdning.

Der er tre ting, man efter min opfattelse kan opnå med dette forslag, og jeg er glad for, at det trods alt har fået en ganske positiv modtagelse.

Den første er, at man gennem denne model kan sikre det problem, som jeg nævnedes, med forsvarsministerens vilje til at modtage kemiske våben på dansk jord. Det kan selvfølgelig også sikres på anden vis, men det kunne også sikres gennem denne model. Alene det er en god grund til at gå ind for forslaget.

Den anden er, at det selvfølgelig er et vigtigt skridt videre mod en større europæisk

ordning på området. Jeg tænker især på rollen som inspirationskilde og på samordningen med det, der foregår i det tyske område, hvor stærke kræfter i de to Tysklunde arbejder for en zone i Mellemeuropa.

Hr. Lasse Budtz strejfedes spørgsmålet om andre nordiske arrangementer, især den atomvåbenfri zone, og jeg ser sådan på det, at dette forslag for det tredje måske også kunne være med til at gøre det nemmere siden hen at etablere en atomvåbenfri zone, hvis den C-våbenfri zone kom først. Derfor ser jeg ingen modsætning mellem at arbejde hurtigt og energisk på en C-våbenfri zone og også at arbejde hurtigt og energisk for en atomvåbenfri zone.

Jeg vil slutte med at sige, at det kan være meget godt, hvis der kan opnås noget i det sikkerhedspolitiske udvalg, men det er jo ingen hemmelighed, at det sikkerhedspolitiske udvalg mildt sagt ikke er resultatsøgende i sit arbejde. Det kan være, det forhold kan ændre sig, men tiden er jo ligesom gået, og der er ikke rigtig sket noget i det udvalg. Derfor ville det i hvert fald bekymre mig, hvis man henviste sagen til behandling i udvalget, medmindre man så sikrede sig, at udvalget rent faktisk begyndte at producere nogle resultater. Det har indtil dato ikke produceret et eneste konkret politisk resultat.

Kofod-Svendsen (KrF):

I lighed med de tidligere ordførere vil jeg også udtrykke min afsky for brugen af kemiske våben. Så kommer vi jo til spørgsmålet om den metode, vi skal anvende for at hindre, at de kommer til anvendelse. Her står vi jo over for det samme problem, som når vi har drøftet Norden som en atomvåbenfri zone, som en C-våbenfri zone: hvor skal vi begynde? Hvor er det fornuftigst at begynde? Jeg tror, at både de drøftelser, der foregår i FN og på nedrustningskonferencen, er gode og rigtige udgangspunkter. Det står da ikke i modsætning til, at vi overalt, hvor vi har mulighed for det, prøver på at fremme tillidskabende foranstaltninger, og hvad angår dette at skabe tillidsskabende foranstaltninger, vil mit parti gerne medvirke i enhver sammenhæng, men naturligvis under respekt for de samarbejdspartnere, vi har. Det videre arbejde med dette forslag mener jeg naturligt bør foregå både i udenrigsudvalget og i det